

Et tilbageblik 1963 - 2013

Historien om den grimme ælling der blev til en svane

Popermo

Et tilbageblik 1963 - 2013

Historien om den grimme ælling der blev til en svane

Jubilæumsskrift

– udgivet i anledning af Popermos 50-års jubilæum den 8. februar 2013

Udgiver

Popermo Forsikring GS
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

Redaktion

Kontorchef Karin Galthen

Indlæg

Forord v/bestyrelsesformand Ole Weiss
Tidligere direktør Niels Jørn Ramsing
Tidligere bestyrelsesmedlem Torben Jensen
Overassistent Anette Wædegaard
Kontorchef Karin Galthen
Administrerende direktør Klaus Delman

Tak til

Tidligere bestyrelsesformand Jørgen Aasberg
Fuldmægtig Anne Grete Nielsen
Policechef Bjarne Christensen
Sekretær Margit Christensen

Tryk

Clausen Grafisk & one2one

Denne bog er trykt på 100% genbrugspapir.

Forord

Jubilæumsskriftet med overskriften "Den grimme ælling der blev til en svane" beskriver historien om Popermo på en fin måde.

Det fortæller om en turbulent start med store vanskeligheder for de personer der havde skabt ideen om Popermo. På trods af vanskelighederne holdt de fast ved ideen og lagde kimen til det Popermo vi kender i dag. I jubilæumsåret er der god grund til særligt at takke stifterne, der uden den store forsikringsindsigt stædigt holdt fast i ideen om at det kunne lade sig gøre at etablere et bæredygtigt forsikringsselskab for ansatte i politiet.

Gennem dygtig ledelse og engagerede medarbejdere har Popermo gennem årene udviklet sig til et godt og veldrevet selskab. Med en klar vision, mission og forretningsmodel er Popermo parat til at møde de udfordringer der helt naturligt kommer gennem en øget konkurrence mellem forsikringsselskaberne.

Popermo er et velkonsolideret selskab der til fulde opfylder de økonomiske krav der i dag stilles til finansielle selskaber.

Selv om det lykkedes at forvandle den grimme ælling til en svane, kræver det fortsat hårdt arbejde og fremsynethed at holde svanen oven vande. Jeg har fuld tillid til at bestyrelse, direktion og hele medarbejderstaben også i fremtiden medvirker til at holde svanen oven vande.

Jubilæumsskriftet udgives kun i begrænset oplag og er bygget op således at der er en generel fortælling, derefter har vi bedt personer med tilknytning til Popermo om at bidrage med egne oplevelser.

Tak til alle der har bidraget med indlæg til jubilæumsskriftet. En speciel tak til kontorchef Karin Galthen der har gravet dybt i arkivet for at give et billede af Popermos historie.

Ole Weiss
bestyrelsesformand

Sådan begyndte det

I 1962 var der blandt odenseanske politibetjente stærk utilfredshed med priserne (præmierne) på motorkøretøjsforsikring hos de etablerede forsikringsselskaber: De odenseanske politibetjente syntes ganske enkelt at bilforsikringerne var for dyre.

Fire politibetjente i Odense var sikre på at politibetjente var bedre bilister end resten af Danmarks befolkning, så de ville skabe deres eget forsikringsselskab – kun for politibetjente og deres motorkøretøjer. Ideen blev diskuteret og tog langsomt form.

De fire initiativtagere til projektet var overbetjent Axel Tøndering, formand for Politiforeningen i Odense, overbetjent Oscar Andersen, politiassistent Aksel Bach og overbetjent Jens Kejlhof.

Ved ihærdig indsats lykkedes det for de fire initiativtagere at overbevise kollegerne i både Odense og i det meste af landet om at projektet var levedygtigt.

I januar 1963 sendte initiativtagerne et introduktionsbrev hvor de tilbød landets politibetjente at være med til at starte deres eget forsikringsselskab – de skulle blot tegne en garantiandel.

Årsagen til at politibetjentene skulle have deres eget forsikringsselskab, var – ifølge introduktionsbrevet – blandt andet:

- Politibetjente er en befolkningsgruppe der er interesseret i at holde deres køretøjer i god stand
- Politibetjente gør mest muligt for at sikre deres køretøjer mod overlast under kørsel og parkering
- Politibetjente kan ikke trække forsikringsudgiften fra på selvangivelsen
- Politibetjente hører til de besindige – også i økonomisk henseende.

Forudsætningen for at oprette et forsikringsselskab var en garantikapital (egenkapital) på 300.000 kr. Initiativtagerne lagde mange kræfter i projektet, de skulle sørge for at 1.500 politibetjente indbetalte hver 100 kr. og garanterede for yderligere 100 kr.

Popermo stiftes

Før de potentielle medlemmer kunne betale garantiandelene, skulle der udskrives giroindbetalingskort. Initiativtagerne skrev 1.500 indbetalingskort – i hånden forstås – før giroindbetalingskortene blev sendt ud til de enkelte politibetjente.

Garantibetalingerne kom i hus, og som resultat af anstrengelserne blev der holdt en stiftende generalforsamling i Odense den 8. februar 1963. På generalforsamlingen deltog 150 personer der repræsenterede 290 stemmer, et overvældende deltagerantal, der bekræftede den store opbakning.

Navnet på det nye forsikringsselskab blev Popermo Gensidigt Forsikringsselskab. Popermo er en forkortelse af Politipersonalets Motorkøretøjsforsikring, dermed levede navnet op til den påtænkte målgruppe.

På daværende tidspunkt foregik alt salg af forsikringer gennem en assurandør, ingen havde tidligere forsøgt sig med et direkte salg, men med stiftelsen af Popermo fødtes et helt nyt koncept. Popermo blev nemlig Danmarks første gør-det-selv-forsikringsselskab hvor politibetjente kunne købe en forsikring direkte, helt uden om fordyrende led.

Før Popermo blev stiftet, havde de fire initiativtagere betalt udgifter af egen lomme, i alt 1.726 kr. Udgifterne omfattede porto, annoncering, stempel, ja endda leje af en skrivemaskine, da stifterne ikke ville have ry for at bruge politigårdens skrivemaskiner unødigt. Med nutidens øjne er det kun småpenge, men det var trods alt penge som stifterne måtte tage ud af deres eget husholdningsbudget.

Til alt held godkendte den stiftende generalforsamling beløbet.

Stiftende generalforsamling 8. februar 1963

Bestyrelsen konstituerer sig

De fire stiftere havde egentlig planlagt at de skulle drive Popermo i deres fritid.

Men rigspolitichefen modsatte sig at tjenestegørende politifolk drev forsikringsvirksomhed i fritiden, så stifterne aftalte at Tøndering skulle søge orlov. Dermed kunne han træde ud af tjenesten og blive direktør i en fuldtidsstilling. Rigspolitichefen accepterede ansøgningen, og overbetjent Axel Tøndering blev ansat som Popermos første direktør.

Den 10. februar 1963 konstituerede bestyrelsen sig, den bestod udelukkende af de tre stiftere: Oscar Andersen blev formand, Jens Kejlhof næstformand, og Aksel Bach sekretær. Den fjerde stifter, Axel Tøndering, blev som nævnt direktør.

Den garantikapital som Popermo kunne stille, opfyldte kun delvist Forsikringsrådets krav til egenkapitalens størrelse, og derfor fik det nystiftede Popermo kun tilladelse (koncession) til at sælge kaskoforsikringer til motorkøretøjer.

Samarbejde med Fjerde Sø om lovpligtig ansvarsforsikring

Tilladelsen til at tegne den lovpligtige ansvarsforsikring måtte således ligge hos et andet forsikringsselskab. Der blev indgået en aftale med det daværende Fjerde Søforsikringsselskab. Aftalen gik ud på at Popermo skulle drive kaskoforsikring for motorkøretøjer for egen regning, og medlemmernes lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer skulle tegnes i Fjerde Sø. Aftalen skulle også sikre at Popermo kunne overtage de lovpligtige ansvarsforsikringer fra Fjerde Sø når egenkapitalen engang i fremtiden ville nå den rette størrelse.

Fra begyndelsen troede stifterne fuldt og fast på at Popermo en dag ville få tilladelse til at tegne ansvarsforsikringer; men de anede ikke at der skulle gå hele 15 år før det blev en realitet.

Popermos første overordentlige generalforsamling blev holdt den 23. marts i Odense. Fra denne generalforsamling skal blot nævnes at bestyrelsen allerede på daværende tidspunkt foreslog at personer der var ansat ved dommerembederne, kunne blive optaget som medlemmer. Forslaget blev imidlertid forkastet af generalforsamlingen, og først efter 22 år – i 1985 – blev denne gruppe en del af medlemskredsen.

Det første logo

Da Popermo åbnede den 1. april 1963, blev kontoret ledet fra direktør Tønderings private bopæl i en lejlighed i Odense. I løbet af foråret 1963 flyttede Popermo til lejede lokaler i Vestergade 92, Odense. Dermed fik Popermo en officiel kontoradresse og et logo: et vikingskib!

Ingen kan desværre huske hvorfor vikingskibet spillede en rolle da stifterne skulle vælge logo. Tidligere direktør Niels Jørn Ramsing husker at han havde svært ved at se det logiske i et vikingskib som logo. Dog husker Niels at stifterne af og til talte om at "Popermo var på en farefuld sejlads frem mod ukendte horisonter", men derudover er der ingen nærmere forklaring. Logoet blev også senere skiftet ud med det grønne "P" og politiets øje — et mere nutidigt logo der kunne lede medlemmernes tanker hen på tilknytningen mellem politiets ansatte og Popermo.

Den spæde start

I tiden umiddelbart før og efter Popermos stiftelse spæede mange en dystre fremtid for det lille selskab. Her følger et citat fra en presseomtale vi har gemt i arkiverne.

Citat fra Dansk Forsikrings Tidende den 4. juni 1963

"Hvis man skal sammenfatte sit indtryk af Popermos forsikringsbetingelser, må det blive således at de i ikke ringe grad er dårligere end de betingelser der anvendes af de gamle selskaber, hvorfor Popermos forsikringstagere altså må indstille sig på at få langt færre skader dækket end i de gamle selskaber, og de vil yderligere få mindre erstatning end efter normale policer. En ting kan man slå fast, man skal ikke flytte sin forsikring til Popermo for at blive bedre forsikret."

På åbningsdagen var der 1.954 kaskoforsikringer i kraft, 1.806 af disse policer havde en lovpligtig ansvarsforsikring i Fjerde Sø. Det første år var præmieindtægten 130.000 kr., og der blev anmeldt 93 skader med en samlet erstatningsudbetaling på 65.919 kr.

Til sammenligning administrerer vi i dag 62.000 policer fordelt på alle brancher, heraf 23.900 bilpolicer. I 2012 var den samlede bruttopræmieindtægt 180 mio. kr., og bilforsikringerne alene gav en indtægt på 91 mio. kr.

Det er uklart hvor mange ansatte Popermo havde da kontoret åbnede, men ved udgangen af 1963 var der en direktør og yderligere 5 ansatte.

Glæden over at Popermo var en realitet, var stor, også selvom økonomien var særdeles stram. Kontorassistenterne havde ingen erfaring med arbejdet i et forsikringsselskab. Der er ingen tvivl om at personalet brugte mange resurser på sagsbehandlingen, men på trods af alle besværligheder var der både en entusiasme og optimisme som gav grobund for det videre arbejde.

I september 1963 anmeldte Forsikringsrådet (det nuværende Finanstilsynet) en "uofficiel" inspektion der forløb nogenlunde tilfredsstillende.

Efterfølgende rapporterede Forsikringsrådet sine iagttagelser i et brev til Popermo; her følger et par uddrag:

Uddrag af brev fra Forsikringsrådet

"Der skal anskaffes og føres en revisionsprotokol hvori revisorerne indfører deres betretning hver gang de har foretaget revision i selskabet."

"Da det ved Forsikringsrådets inspektion blev oplyst at det kunne være tvivlsomt om politifuldmægtige efter ordlyden i vedtægtens § 1 kan være medlemsberettigede, skal man henstille at vedtægten tydeliggøres på dette punkt."

Jo – der var rigeligt at se til for stifterne, der aldrig før havde beskæftiget sig med forsikringsbranchen og heller ikke havde nogen forsikringsteknisk erfaring eller juridisk uddannelse.

På de daværende bestyrelses- og repræsentantskabsmøder blev næsten alle emner diskuteret i mindste detalje, herunder direktørens løn.

Citat fra et repræsentantskabsmøde i 1964

"4.000 kr. pr. måned i løn til direktøren er ikke for meget, slet ikke hvis man ser på hvad hans kone, der er lærer, får i løn."

Bestyrelsen udvides

I det daglige blev direktøren kigget grundigt over skulderen af sin bestyrelse, der ønskede en bred indsigt i alle dele af forretningen.

I 1964 besluttede bestyrelsen at øge antallet af medlemmer, så fra den 1. juli bestod den af syv medlemmer.

På bestyrelsesmødet i september 1964 blev det vedtaget at formanden skulle have øget kontrol med selskabets daglige drift, og at bestyrelsen hvert kvartal skulle orienteres om de afgørelser der var truffet over for medlemmerne. Så allerede fra starten havde bestyrelsen fokus på den medlemspleje vi altid har vægtet højt, og som er vores varemærke og en vigtig del af den nuværende strategi.

Popermo passerede en årlig præmieindtægt på 0,5 mio. kr. i 1965 og havde nu 3.942 policer i kraft. Lokalerne i Vestergade var blevet for små, så bestyrelsen overvejede at blive herre i eget hus. Det endte med køb af ejendommen Faaborgvej 70 A, som blev taget i brug i april 1966.

Uenighed i ledelsen

Selvom det gik fremad for Popermo, opstod der uenigheder mellem direktøren og bestyrelsen, især uenigheder mellem formanden og direktøren, hovedsaglig fordi formanden ønskede en detaljeret indsigt i den daglige forretning. Det skabte et generelt mistillidsforhold, men særlig mistillid mellem direktøren og formanden. Der var stor uenighed om hvilke opgaver direktøren egentlig havde pligt til at påtage sig, og bestyrelsen var af den opfattelse at direktøren tit overskred sine kompetencer.

Forretningsudvalg nedsættes

Uenighederne førte til at der i marts 1966 blev nedsat et forretningsudvalg som i fællesskab med direktøren skulle være en del af den daglige ledelse. Forretningsudvalget bestod af tre medlemmer med bestyrelsesformanden som formand. Årsagen var at direktøren havde meddelt bestyrelsen at han ikke ønskede nogen form for personlig kontakt med formanden.

Forud for direktørens bombastiske udmeldinger var der opstået uenigheder mellem ham og formanden: Direktøren mente at formanden blandede sig for meget i den daglige drift. Blandt andet stillede formanden (og ikke den samlede bestyrelse) disse krav:

- Alle skadesager skulle forelægges formanden før de blev arkiveret
- Formanden skulle orienteres hver gang et medlem opsagde sin forsikring
- Alle planer om køb af inventar der oversteg 200 kr., skulle godkendes af formanden.

Korrespondance mellem formanden og direktøren viser at der var mange uenigheder, og til sidst, da forretningsudvalget var blevet nedsat, trak formand Oscar Andersen sig helt ud af bestyrelsen. Ny formand blev daværende næstformand, Jens Kejlhof.

Med den ny formand i spidsen vedtog forretningsudvalget at dét fremover skulle træffe alle aftaler om bestyrelsesmøder og generalforsamlinger og skrive udkast til dagsordener og andre møder. Direktørens opgave blev udelukkende at mangfoldiggøre og udsende materialet til møderne.

Tilsyneladende faldt der ro på forholdene mellem bestyrelsen og direktøren i en periode, men bestyrelsesprotokollen fra den 30. maj 1967 viser at der igen var opstået problemer da direktøren meddelte at han ikke kunne acceptere en del af de beslutninger som forretningsudvalget havde truffet .

Det ulmer stadig

Årsagen til at striden atter blussede op, var at direktøren – uden at orientere bestyrelsen – egenhændigt havde inviteret personalet til personalefest med spisning og efterfølgende dans på en kro, selvom bestyrelsen havde nedlagt forbud mod at der blev holdt personalefester!

Herefter aftvang bestyrelsen direktøren et løfte om at han fremover ville undlade disse og andre egenrådige beslutninger.

Men kort efter bragede det så atter løs. Flere breve skrevet i foråret 1967 viser at direktøren ikke ville acceptere forretningsudvalgets bemyndigelse, og han anklagede hele bestyrelsen for at den gav ham særdeles urimelige arbejdsvilkår. Bestyrelsen syntes derimod at direktøren havde handlet egenrådigt og udvist manglende samarbejdsvilje.

På et tidspunkt tog direktøren det helt tunge skyts i brug. Han meddelte bestyrelsen at han ønskede tvisterne med forretningsudvalget/bestyrelsen afgjort ved en voldgiftssag, og at han allerede havde søgt juridisk bistand.

Bestyrelsen engagerede herefter landsretssagfører Jørgen Thomsen som rådgiver, han skulle hjælpe Popermo gennem krisen.

Bent Sandhus

til et formelt og stift møde i
Forsikringsrådet:
"Hvem i alverden er de gamle gubber
(portrætter) I har hængende
på væggen her?"

Forholdet mellem direktør og bestyrelse var nu så tilspidset at bestyrelsen den 13. juni 1967 besluttede at afskedige direktøren. Begrundelsen for afskedigelsen var blandt andet:

- "At finde i det forhold at De på grund af tjenesteforfeelser og dermed ligestillede forfeelser er fundet uskikket til fortsat at beklæde stillingen."

Da direktøren var afskediget, orienterede bestyrelsen personalet og derefter samarbejdspartneren Fjerde Sø om situationen. Fjerde Sø tilbød at Popermo måtte låne kontorchef Erik Liebst, der kunne fungere som midlertidig direktør indtil bestyrelsen fandt en ny direktør.

Personalet var tilfreds med at der kom en midlertidig direktør, og lovede et loyalt samarbejde. Også Forsikringsrådet og banken blev orienteret.

29. november 1973 – fra bestyrelsesprotokollen

I anledning af 10-årsjubilæet udgav Popermo et festskrift. Forsikringsrådet udtalte:

"Rådet udtaler sin anerkendelse af det festskrift som Popermo udsendte i forbindelse med jubilæet. Forsikringsrådet fandt at den åbenhed om selskabets forhold som skriftets indhold var udtryk for, kunne være forbillede for andre selskaber."

Nye tider

På bestyrelsesmødet den 16. juni 1967 (3 dage efter at direktøren var blevet afskediget) skrev bestyrelsen ny instruks og ny forretningsorden til en kommende direktør. Begge dele blev vedtaget på det efterfølgende bestyrelsesmøde. Forretningsudvalget fik bemyndigelse til omgående at sørge for tiltag der kunne lede Popermo forsvarligt, og til at træffe de hastedispositioner som de mente var nødvendige for at sikre Popermos interesser og midler.

Nu var formaliteterne på plads, og en ny direktør kunne sætte sit præg på fremtidens Popermo.

Sådan gik det

Afskedigelsessagen mellem den daværende direktør, Tøndering, og bestyrelsen endte med en voldgiftssag, og voldgiftsretten konkluderede blandt flere punkter i sin kendelse:

"Det er voldgiftsrettens opfattelse at hovedårsagen til de opståede konflikter er at søge i den fra første færd manglende klarhed over kompetencefordelingen, som i første række må tilskrives at de indklagede (Popermo) har ment at kunne se bort fra forskrifterne i forsikringslovens § 54 om at bestyrelsen ved en forretningsorden skal træffe bestemmelse om hvorledes den selv skal udføre sit hverv."

Voldgiftsretten konkluderede også "at voldgiftsretten ikke kunne se bort fra at klagerens (direktørens) unødvendigt stejle holdning i væsentlig grad havde bidraget til en forværring af forholdet mellem parterne."

Hele sagen endte med at Popermo måtte betale en erstatning til den afskedigede direktør.

Noget kunne ændres

Før Popermos midlertidige direktør vendte tilbage til Fjerde Sø, afleverede han en rapport med sine iagttagelser over de "noget gammeldags og støvede" principper som Popermo blev ledet efter.

Af rapporten fremgik det blandt andet:

Antagelsespolitikken

"Popermo antager kritikløst alle vogne til kaskoforsikring uanset alder og stand."

Betjening af Popermos medlemmer

"I hvilket omfang har man råd til administrativt at yde service til medlemmerne:

Skader under selvriskobeløbet behandles af kontoret, regningerne betales, og derefter sender Popermo brev og opkrævning til forsikringstageren. I første halvår 1967 har kontoret behandlet sådanne 34 skadetilfælde under 200 kr. Kan medlemmerne ikke selv ordne sådanne småskader, som jo strengt taget er Popermo uvedkommende?"

Om grøntkortordningen

"Popermo udsteder ca. 1.200 kort årligt, hvilket er et stort arbejde da hvert kort maskinskrives. Porto løber der også tit på. Måske kunne det være muligt at udstede grønt kort til alle medlemmer på én gang. Hvis en sådan blokudsendelse er for stor en opgave, da kun at udstede til sønderjyderne."

Kontorartikler

"Damerne ringer enkeltvis og bestiller en kuglepen eller en blok ad gangen, det er for dyrt med levering, de bør bestille samlet, og der bør indhentes andre tilbud."

Støjniveauet

"Er alt for højt, således giver damernes klapren med høje hæle hen over parketgulvet alt for meget støj – det er tilsyneladende ting der ikke har rokket sig i mere end 50 år (red.). Liebst foreslår at der købes en løber der kan afhjælpe støjen; den vil også beskytte gulvet."

Popermo får ny direktør

Den 1. september 1967 kunne Popermo endelig ansætte en ny direktør, Niels Jørn Ramsing, som dog allerede begyndte sit arbejde medio august 1967.

Ansættelsesforholdet blev til stor gavn og glæde for Popermo og varede indtil Niels Jørn Ramsing gik på pension i 1996.

I de følgende afsnit fortæller tidligere direktør **Niels Jørn Ramsing** lidt om sine år som direktør i Popermo:

Da jeg blev direktør i 1967, var hele etableringsfasen afsluttet.

Selvom Popermo havde været igennem en alvorlig konflikt, havde bestyrelsens entusiasme bredt sig til medarbejderne. Denne atmosfære var sammen med medlemmernes opbakning selskabets største aktiver.

Penge var der ikke mange af. Egenkapitalen var på 850.000 kr., den fri kapital var blot 50.000 kr., så der skulle ikke ret meget til for at vælte læsset.

Men det begyndte snart at gå pænt fremad.

Nye produkter

I 1970 blev vi klar over at vi måtte tilbyde vores medlemmer andre produkter end kaskoforsikring for motorkøretøjer hvis vi ville sikre Popermos fortsatte eksistens.

Økonomien tillod ikke at vi kunne søge om tilladelse til at sælge lovpligtig ansvarsforsikring. I stedet planlagde vi nye produkter, nemlig Familieforsikring, som vi mente alle havde brug for, og Autoulykkesforsikring som supplement til kaskoforsikringen.

Desværre løb vi ind i uforudsete vanskeligheder, både i Forsikringsrådet og i vedtægten: forsikringsloven indeholdt en bestemmelse om at en væsentlig udvidelse af et gensidigt forsikringssselskabs formål alene kunne ske med tilslutning fra 9/10 af garantanterne/medlemmerne.

Niels Jørn Ramsing

"Før mit første sommermøde med bestyrelsen var jeg nøje instrueret om at hvert enkelt bestyrelsesmedlem skulle have udleveret en pakke cigaretter der skulle vare hele weekenden. Kejlhof havde nøje instrueret mig i hvilke mærker det enkelte bestyrelsesmedlem røg."

"På udflugten sejlede vi på Kollund Fjord med "æ spritter", så kunne vi købe billig tobak der kunne supplere den pakke som Popermo havde udleveret."

Forsikringsrådet mente at udvidelsen var væsentlig i forhold til vedtægten, der jo bestemte at Popermos formål alene var at sælge kaskoforsikring for motorkøretøjer.

Vejen frem var altså en afstemning blandt de 7.000 medlemmer. Forsikringsrådet troede ikke det var muligt at gennemføre ændringen, men i et forsøg på at få medlemmerne til at stemme sendte vi dem præmieopkrævninger udformet som en stemmeseddel.

Det gik desværre ikke som forventet: 66% sagde ja, 8% nej, og de øvrige medlemmer havde ikke taget stilling eller havde glemt det.

I 1971 gjorde vi et nyt forsøg: Vi hængte plakater op og førte en massiv kampagne. Og denne gang lykkedes det, 91,1% stemte ja. Nu kunne vi gennemføre vedtægtsændringerne og begynde at sælge Familieforsikring.

Resultatet var altafgørende. Vi var brudt ud af en snæver skal, og vejen lå åben for den videre udvikling, naturligvis i takt med den økonomiske formåen.

De følgende år brugte vi på konsolidering. Vi havde stadig et stærkt ønske om at få den længe eftertragtede tilladelse til at sælge lovpligtig ansvarsforsikring så vi kunne tilbyde et samlet bilprodukt. Kasko- og Familieforsikring gav overskud, og efterhånden fik vi også renteindtægter fra vores beholdning af obligationer.

I 1977 havde vi tilbagebetalt de indskud/garantiandele som vi havde lånt af medlemmerne ved stiftelsen af Popermo. Egenkapitalen lød nu på 5 mio. kr.

Ansvarsforsikring til bil – endelig

Dermed havde vi den fornødne kapital til at overtage ansvarsforsikringen. I sommeren 1978 fik vi tilladelsen og kunne begynde at sælge ansvarsforsikringer fra 1. januar 1979.

Det gav øgede præmieindtægter, men stillede også nye krav, bl.a. skulle vi have flere medarbejdere da ingen af de daværende medarbejderne kunne behandle de skader der ville blive anmeldt på den lovpligtige ansvarsforsikring.

Derfor ansatte jeg den 1. januar 1978 en af Fjerde Søs dygtige skademedarbejdere, cand.jur. Klaus Delman, som havde de fornødne kompetencer. Det viste sig senere at det var en god og lykkelig beslutning for Popermo – vist nok også for Klaus!

17. april 1974 – fra generalforsamlingen

Nygård, Lemvig, udtrykte tilfredshed med at man altid trygt kunne henvende sig til kontoret, hvor man bliver godt behandlet, og han bad direktøren tage en tak med hjem til personalet.

Desuden var Nygård af den formening at mange års skadefri kørsel mere skyldtes held end dygtighed.

27. april 1977 – fra generalforsamlingen

Bent Sandhus mente at der fremover kunne arrangeres en udflugt eller lignende for damerne mens generalforsamlingen blev afviklet, og at der så om aftenen kunne afholdes en festlig sammenkomst der ikke behøvede at belaste selskabets økonomi alt for meget.

Bygningsforsikring bliver en realitet

Nu var Popermo blevet et rigtigt forsikringsselskab. I 1980 var vi parate til at tegne Bygningsforsikring, men på generalforsamlingen stemte de delegerede imod – noget der kom helt bag på os.

Året efter forsøgte vi igen med en afstemning på generalforsamlingen, vi havde nu forbedret argumenterne. Denne gang lykkedes det, kun ganske få stemte imod. Den 1. januar 1981 var Bygningsforsikringen en realitet, den blev en succes, og væksten fortsatte.

Den Kollektive Ulykkesforsikring

Bestyrelsen og jeg havde endnu et projekt vi gerne ville føre ud i livet: Overtagelsen af politiorganisationernes Kollektive Ulykkesforsikring.

Det var en torn i øjet på os at størstedelen af vores medlemmer var ulykkesforsikret i Zürich. Den Kollektive Ulykkesforsikring burde naturligvis være en del af de produkter Popermo tilbød medlemskredsen, og heldigvis lykkedes projektet.

Fra 1. januar 1988 kunne Popermo tilbyde alle de forsikringer der var sædvanlige for en familie på dette tidspunkt, så nu var ringen sluttet, og da jeg overlod direktørposten til Klaus Delman den 1. juli 1996, overtog han ledelsen af et moderne selskab.

Domicilet Dalumvej 89

Tidligere bestyrelsesmedlem **Torben Jensen**, Nyborg, har ofte besøgt Popermo. Han fortæller lidt om nogle af sine oplevelser med Popermo og om arbejdet i bestyrelsen:

Mit arbejdsliv med Popermo startede i 1980 og varede indtil 1999 – først som kredsrepræsentant (delegeret) og senere som sekretær i bestyrelsen fra 1985 til 1999.

Popermo og jeg kom i kontakt med politiet på ca. samme tid.

Jeg startede i etaten den 15. marts 1962. På den tid skrev aviserne en del om de høje forsikringspræmier; men det var ikke noget der forstyrrede min horisont da jeg ikke var i besiddelse af et såkaldt automobil. Politifolk i Odense var foregangsmænd i en slags oprør mod forsikringssystemet, og da jeg er fra Odense, syntes jeg det var flot at kollegerne derfra havde vovet pelsen.

I 1973 var der brand i et fjernsyn – vores, forstås. Flammer og røg steg op. Ilden blev slukket, men bagklædningen var brændt. Mit forsikringselskab ville ikke betale skaden "da brandvæsenet ikke var tilkaldt". Efter en samtale med Forsikringsoplysningen blev skaden dog dækket. Men vi havde fået nok og flyttede alle vores forsikringer til Popermo.

Jeg bliver kredsrepræsentant

Da kredsrepræsentant Jørgen Stentoft i 1979 ikke ville fortsætte, bad formanden ham finde en afløser i Nyborg. Jeg husker han sagde: "Der er jo ikke så meget arbejde ved det. Du skal bare hjælpe med kontakt til Popermo, måske udlevere nogle blanketter og så møde til generalforsamlingen en gang om året." Jeg slog til. Det er et af de mest fornuftige ja'er jeg har sagt, men det vidste jeg ikke dengang.

I 1980 blev jeg valgt til kredsrepræsentant, derfor ville formanden og direktøren gerne hilse på mig. Efter aftale mødte jeg på Faaborgvej, dette møde blev en af de mange positive oplevelser jeg fik i Popermo-regi. Jeg fik lejlighed til at se lokalerne og hilste på medarbejderne. Enkelte af dem er stadig ansat, blandt andre Klaus.

Generalforsamlingen i maj 1980 blev min debut. Vi startede kl. 11.00 i Restaurant Skoven med kaffe og rundstykker, og derefter fulgte selve generalforsamlingen, som sluttede med en frokost. Sådan er alle de generalforsamlinger jeg har deltaget i forløbet, jeg deltager stadig, nu som pensionist.

Jeg var spændt og afventende over for det jeg havde påtaget mig. Jeg kendte ikke et øje ud over formanden og direktøren. Det gik nu nemt, vi var jo kolleger, bortset fra revisionen, direktøren og en meget ung Klaus Delman, der var med som direktørens "højre hånd".

Kredsrepræsentanterne

Det gik hurtigt op for mig at kun få af de tilstedeværende var på min alder – de fleste var 60+ – og mange af dem havde været med fra starten. Af yngre folk husker jeg Jørgen Aasberg, Gladsaxe, Knud Skov, Odense, og Ejner Iversen, Glostrup, sidstnævnte var bestyrelsesmedlem. Dirigenten på generalforsamlingen var Jens M. Nielsen fra Aalborg, han var i øvrigt en god dirigent. Andre bestyrelsesmedlemmer på daværende tidspunkt var Carl Laugesen, Næstved, Hans Jørgen Christensen, Aabenraa, Helge G. Rasmussen, Gilleleje, Bent Sandhus, Odense, og formanden, Jens Kejlhof.

20. april 1982 – fra generalforsamlingen

Jørgen Aasberg berørte de mange fusioner i forsikringsbranchen og ville gerne vide om Popermo kunne blive ved at klare sig over for de store selskaber.

Hertil svarede direktøren at en fusionering næppe ville blive aktuel for Popermo, der bedst kunne sikre sin fremtid gennem en rimelig vækst i præmieindtægt og egenkapital.

Direktør Ramsings beretning var meget detaljeret, især de administrative udgifter blev gennemgået minutløst. Dengang havde kredsrepræsentanterne mange spørgsmål på møderne. Der var stadig en del forsigtighed blandt deltagerne – en slags konservativ indstilling – over for nye tiltag. Mange huskede den problematiske start, og at Popermo nær var kuldsejlet undervejs.

Konservatisme og forsigtighed blandt kredsrepræsentanterne viste sig blandt andet når vi skulle diskutere spørgsmålet om eventuelle nye grupper af forsikringstagere. Forsamlingen slog 7 kors for sig og rystede på hovedet. Og da vedtægten var krystalklar når det gjaldt medlemskredsen, kunne der ikke åbnes for tilgang af nye medlemsgrupper.

Direktionen var interesseret i flere medlemmer, men den var også bundet af vedtægten, der kun vanskeligt lod sig ændre på grund af den konservative indstilling som overvegt af de ældre kredsrepræsentanter havde.

I løbet af 1980'erne skete der en jævn udskiftning blandt kredsrepræsentanterne: Leif Toft, Århus, Andy Gren, Silkeborg, Kurt Lohmann, Næstved, og Hans Jørgen Munk, Bornholm, blev valgt. Den gradvise udskiftning til yngre medlemmer ændrede langsomt tidligere tiders konservative holdning, og Popermo blev mere visionær.

26. april 1984 – fra generalforsamlingen

Helmer Larsen fremhævede ved sin afsked med delegeretforsamlingen specielt de venlige medarbejdere på kontoret: "Det er dejligt at ringe til kontoret og tale med pigerne, man kan næste høre dem smile i telefonen."

Det sociale samvær vægtes

Jeg havde ikke været med som kredsrepræsentant ret længe før jeg blev klar over at det sociale samvær i Popermo blev vægtet højt – sådan er det stadig.

Det sociale samvær var også vigtigt på bestyrelsens årlige sommermøder, dvs. et bestyrelsesmøde efterfulgt af et socialt arrangement. Ægtefællerne deltog i det efterfølgende arrangement, til stor glæde for alle, også for Popermo.

En gestus som berørte mig meget, mærkede jeg i 1984 da jeg ikke deltog i generalforsamlingen (den eneste jeg har svigtet) på grund af sygdom. Jeg fik en stor buket blomster med hilsen fra generalforsamlingen og ønsket om god bedring.

Jeg vælges til bestyrelsen

I 1985 ønskede Jens Kejlhof ikke længere en bestyrelsesplads, så Kejlhofs plads blev ledig, og jeg blev valgt til Popermos bestyrelse.

23. april 1985 – fra generalforsamlingen

Ved formandsskiftet ønskede Kejlhof sin efterfølger held og lykke til at bøje tanker og ideer mod hinanden for derved at opnå de bedste resultater for Popermo.

Møder i røg og damp

Under generalforsamlingerne blev der røget meget, under bestyrelsesmøderne absolut ikke mindre. Lokalet var ikke særlig stort, og da vi kun var to der ikke røg, følte vi det konstant som om vi "stod ved højen mast i røg og damp".

Tidligere formand Jørgen Aasberg havde åbenbart samme indtryk af sit første bestyrelsesmøde på Faaborgvej. Han husker at mødet blev holdt i kælderens – en tidligere garage – og at rummet var så lille at bestyrelsesmedlemmerne måtte gå ind i en lang række. Så snart alle var på plads, blev de store cigarer tændt, og luften i rummet blev tyk af røg. Som ikkeryger følte han sig også stærkt generet af den kraftige røg.

Nyt domicil

Bestyrelsesmøderne forløb efter en fast dagsorden. Et af de første minder fra min tid i bestyrelsen var at købet af Dalumvej kom på tale. Men før Popermo kunne flytte, skulle ejendommen på Dalumvej 89 bygges om så den passede til Popermos behov. Arkitekt Absalonsen fik til opgave at tegne. Sandhus holdt på at der skulle være en vis stil over byggeriet, så han trumfede igennem at de to garager der skulle bygges, fik spidse gavle ud mod parkeringspladsen – og det fik de så!

Den 2. juni 1986 var der reception på Dalumvej 89. Dermed var det nye domicil indviet, og Popermos pladsproblemer løst.

Jeg bliver sekretær

Da Bent Sandhus forlod bestyrelsen i 1986, overtog jeg sekretærposten. Jeg var sekretær i 13 år – med Niels som direktør indtil 1996 og de sidste 3 år med Klaus som direktør. Jeg syntes kemien var i orden, vi havde det godt sammen, også i social sammenhæng. For mig var det en berigelse.

Gennem årene deltog jeg i et utal af bestyrelsesmøder og møder på kontoret, hvor jeg efter bestyrelsesmødet sammen med direktøren skulle skrive et fornuftigt referat som alle kunne godkende. Det plejede nu at blive godkendt uden de store ophævelser.

14. maj 1993 – fra generalforsamlingen

30-årsdagen markeredes på generalforsamlingen, og formand Ejner Iversen ønskede selskabet tillykke. Han roste direktionen og bestyrelsesmedlemmerne for at have evnet at forudse udviklingen, og han sendte en stor tak til direktør Niels J. Ramsing for hans andel i at Popermo blev et bæredygtigt selskab som vi alle er stolte over.

Senior i Popermo

Jeg fratrådte som delegeret i 1998 og havde forinden peget på min afløser, Henning Nielsen, Nyborg. Jeg trådte ud af bestyrelsen i 1999.

Nu møder jeg mine tidligere bestyrelseskolleger til generalforsamlingen og i Popermos seniorklub for tidligere bestyrelsesmedlemmer, oprettet på initiativ af tidligere direktør Ramsing. Efter generalforsamlingen slutter vi med et seniorarrangement om aftenen.

Det er en begivenhed som seniorerne ser frem til, og vi er altid sikre på at få en varm velkomst af både formand Ole og direktør Klaus.

Jeg glæder mig over Popermos gode resultater stort set hvert år – de må ses som et udtryk for den rettidige omhu som den ansvarlige ledelse, bestyrelse og generalforsamling altid har udvist.

Jeg vil slutte med at betegne Popermo som et solidt og veldrevet selskab ledet af en kompetent bestyrelse og direktion, altid støttet af generalforsamlingen. Et selskab der behandler sine medarbejdere godt, har en god social profil og altid søger at betjene medlemmerne ordentligt og rimeligt. Fortsæt med det!

Og så – tillykke med jubilæet.

Annette Wædegaard startede den 1. august 1977 som elev i Popermo.

Annette er stadig ansat, i dag som overassistent i skadeafdelingen. Hun fortæller her hvordan det var at være elev i Popermo i slutningen af 1970'erne:

Da jeg blev ansat i 1977, var vi ni medarbejdere. To i policeafdelingen, to i skadeafdelingen, to elever, en i bogholderiet, en sekretær og direktør Ramsing.

Eleverne var en førsteårselev og en andetårselev. I ferieperioder blev der ansat et par studerende som medhjælp.

Stikirendopgaver

Førsteårselevens vigtigste opgave var at lave kaffe og smøre rundstykker som Popermo betalte, hente brød hos bageren hver dag og post på Dalum Posthus – før arbejdstid, for posten skulle være i Popermo kl. 8 hvor arbejdstiden startede. Efter arbejdstid skulle eleven aflevere udgående post på posthuset.

Vi tidligere elever har mange timer til gode fordi vi ikke fik løn før kl. 8.00 og efter kl. 16.00, selvom vi skulle møde på posthuset tidligere og først aflevere posten igen efter kl. 16.00. Mødetiderne blev senere ændret så eleven blot skulle møde på posthuset kl. 8 og måtte gå lidt før om eftermiddagen.

Det var også førsteårselevens arbejde at ajourføre kartoteket. Alle policer, stillingsændringer, adresseændringer m.m. blev udført manuelt. Vi skrev hulkort som én gang om ugen blev sendt til Fyns Data Service, ugen efter kom de tilbage og skulle sættes i plastlommer (kartoteket). Det gik der flere dage med. Eleverne lærte alfabetet både forfra og bagfra.

Førsteårseleven skulle også passe omstillingen. Omstillingsbordet havde 4 linjer (som man ser det på gamle film – op og ned med en hel række knapper). Om eftermiddagen skulle vi have kage til kaffen (selvbetalt), og førsteårseleven måtte igen en tur til bageren.

Tidligere formand Jens Kejlhof kom med hjemmeavlede tomater om sommeren. Det var et mareridt for førsteårseleven: så skulle der smøres franskrød med tomater. Da vi ikke havde en frokoststue, blev maden smurt, stillet på et kartoteksbord i kontoret, og mad/kaffe blev indtaget mens vi arbejdede. Frokosten spiste vi også ved skrivebordet uden hensyntagen til at der af og til kom medlemmer der skulle betjenes.

Bestyrelsesmøderne

Det allerværste for førsteårseleven var bestyrelsesmøderne. Ganske vist fik vi smørrebrød bestilt hos en slagter, men eleven skulle dække op og servere. Rygning var tilladt overalt, og mødelokalet var tykt af røg. Store cigarer og "gamle mænd", i hvert fald set med en ung piges øjne.

Når der var bestyrelsesmøde, skulle hele personalet gå på listefødder. Der var trægulve, og stilethæle var ikke velset. Bestyrelsesmedlem Bach, en af stifterne, mente ligefrem at personalet skulle gå med sutsko. Personalet gav ham derfor øgenavnet Sutsko-Bach, et navn han bevarede indtil sin død i 1997.

Elevuddannelsen

Popermos førsteårselever fik ikke nogen egentlig oplæring i forsikringsbranchen. Den praktiske uddannelse blev lidt bedre da jeg blev andetårselev, men en teoretisk uddannelse for elever fandtes ikke i Popermo.

Socialt samvær

Uden for arbejdstiden mødtes kollegerne nogle gange om året, især selvbetalte julefrokoster holdt privat var et hit.

Ungt blod på chefniveau

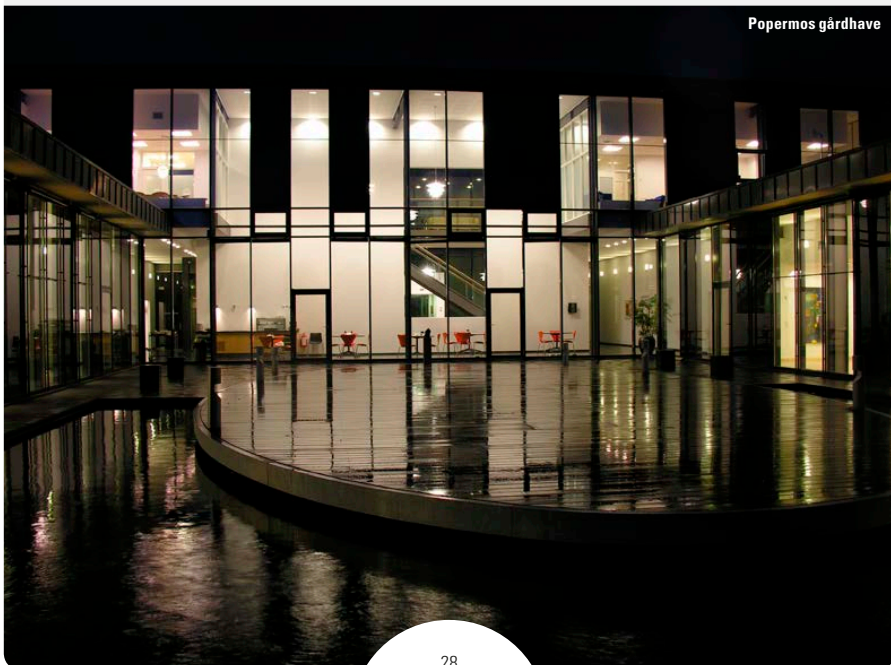
Den 1. januar 1978 havde vi brug for en juridisk medarbejder, og den første jurist blev ansat, det var Klaus Delman.

Der var flere til ansættelsessamtale, og ved ankomsten blev de målt og vejede af os piger på kontoret. Klaus' udseende og alder syntes vi godt om, heldigvis slap han også igennem nåleøjet hos direktør Ramsing.

En god arbejdsplads

Da jeg blev ansat i slutningen af 1970'erne, var Popermo en god arbejdsplads selvom det var et lille forsikringselskab med få og små midler. Heldigvis er Popermo i enhver henseende fulgt med tidens udvikling.

Jeg er også ansat nu, og efter 35 år synes jeg stadig at Popermo er en rigtig god arbejdsplads, jeg glæder mig hver dag til at løse mine arbejdsopgaver og møde mine kolleger.

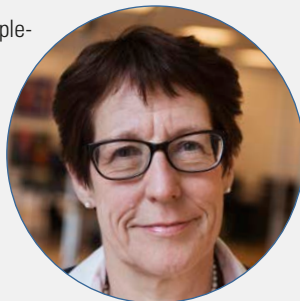

Popermos gårdhave

Kontorchef **Karin Galthen** fortæller lidt om sine oplevelser:

Min første tid

Jeg blev ansat i Popermo som overassistent den 1. juni 1984.

På min første arbejdsdag viste Klaus mig rundt.

Jeg husker at jeg tænkte at Popermo med 14 ansatte var en lille arbejdsplads set i forhold til min tidligere arbejdsplads, GF Forsikring med ca. 35 ansatte, og som allerede på det tidspunkt havde et onlineedb-system.

Selvom vi var dus, var vi ikke på fornavn med hinanden. Arbejdsgangen var gammeldags, og vi var altid bagud med arbejdet. I flere år var vi på overarbejde mindst en gang om ugen til klokken 21, i nogle perioder to gange.

Bogholder Anne Grete Nielsen husker også de gammeldags arbejdsrutiner. Eksempelvis blev kvartalsregnskaberne lavet af en ekstern revisor, og diæter, rejsegodtgørelser m.m. blev udbetalt kontant til bestyrelsesmedlemmerne.

Moderne tider

Moderne tider begyndte så småt at snige sig ind midt i 1980'erne. Før vi flyttede til Dalumvej 89, fik nogle af os lov til at deltage i møder med arkitekten om indretningen af vores nye arbejdspladser. Det var interessant og ganske nyt i Popermo at personalet fik medindflydelse.

Indflytningen på Dalumvej krævede en tilvænningsperiode. Police- og skadeafdelingen havde altid været fysisk adskilte, men nu befandt vi os i et fælles kontorlandskab hvor alle kunne se/høre hinanden. Det var uvant med et stort lokale, alle følte at kollegerne forstyrrede. Efterhånden fandt vi dog rytmen og lærte at arbejde uden at lade os påvirke af kollegernes aktiviteter.

Det næste 1½ år forløb uden store armbevægelser. Væksten var stabil, men vi klarede os stadig uden edb.

Da vi endelig i 1988 bevægede os ind i det digitale univers, tog det naturligvis tid før alle følte sig tilpas med en skærm, kun få af os havde tidligere arbejdet med et onlinesystem.

Popermo bliver udadvendt

Sidst i 1980'ne var vi også godt i gang med at skabe et udadvendt Popermo. I disse år lykkedes det os at få fodfæste i diverse udvalg i branchen: Regresudvalget, bestyrelsen og koordinationsudvalget i FSO (taksatororganisation som besigtigede skader på bygnings- og indboforsikring), Retshjælpsudvalget, Ankenævnet for Forsikring, Motorforsikringsudvalget, Privatudvalget, bestyrelsen i Gensidig Forsikring, Redningsudvalget i SOS, og i 1995 fik vi – og har stadig – en bestyrelsespost i Taksatorringen.

30. april 1987 – fra generalforsamlingen

Ole Weiss udtaler i sin egenskab af forbundskasserer at forbundet har ønsket at blive repræsenteret i Popermos styrende organer når man tilføjer selskabet en kollektiv forsikring omfattende ca. 7.800 medlemmer. Han oplyste endvidere at Dansk Politiforbund agter at indgå samarbejde med Popermo om Kollektiv Ulykkesforsikring pr. 1. januar 1988.

6. juni 1988 – fra generalforsamlingen

Det er den 25. generalforsamling. Formanden overrækker Willy Brodt en gave fordi han som den eneste har været delegeret uafbrudt siden selskabets stiftelse.

Lars Nikolaj Jensen fandt at formanden var alt for beskeden i sin 25-årstale da han nævnte at selskabet havde haft heldet med sig. Han mindede om det gamle mundheld der siger at en dårlig vare underbyder, men at Popermo altid har haft en god vare at tilbyde, og at politiorganisationerne er lidt stolte over at have ulykkesforsikring i eget selskab.

Vokseværk

Pladsproblemerne meldte sig igen i 1995, ikke mindst på grund af de mange papirsager som vi havde pligt til at opbevare i minimum 5 år, nogle endda i 20 år. Så vi byggede atter om og fik et unikt arkiv der kørte på hjul, så vi ikke skulle løfte tunge papirsager.

I 1995 blev bogholder Anne Grete Nielsen og jeg inviteret til at overvære generalforsamlingen. Det var første gang at medarbejdere var inviteret. Det førte senere til at hele ledergruppen nu bliver indbudt, til stor glæde for lederne, der på denne måde har føling med hvad der rører sig i medlemskredsen.

I løbet af 2001 byggede vi atter til. Endnu en gang troede vi fuldt og fast på at vi havde en arbejdsplads som var fremtidssikret, men i løbet af 3-4 år vækstede vi så meget at pladsen blev for trang, og i september 2006 flyttede vi så til vores nuværende domicil.

Popermo bliver digital

Næsten samtidig gik vi over til elektronisk sagsbehandling i både police- og skadeafdelingen, det blev en fantastisk lettelse i vores arbejde.

Al post skannes nu til sagsbehandlingens elektroniske postkasser. Sagsbehandlerne har ingen papirer på skrivebordet når de behandler den daglige post, al udveksling af post foregår i et lukket system. Mængden af papir er minimeret så vi sparer arkivplads og – ikke mindst – på forbruget af papir: Vi bruger overvejende genbrugspapir, vi bruger solcelleenergi og er således med på den grønne bølge – selvom logoet er blå.

Digitaliseringen af Popermo indebærer bl.a. at vi internt printer policer, opkrævninger og alle forsikringsbetingelser uden eksterne, fordyrende mellemlid. Det betyder en øget arbejdsmængde, men er samtidig med til at bevare vores fælles arbejdsplads i fremtiden.

Personalet uddannes optimalt

I Popermos første leveår blev der ikke stillet store krav til uddannelse af medarbejderne. Nu uddannes medarbejderne på Forsikringsakademiet og på efteruddannelser, de deltager i diverse fora i branchen hvor de møder kolleger som de udveksler erfaring med. Alt dette medvirker til at vi altid kan betjene medlemskredsen optimalt, herunder med den seneste nye viden inden for forsikring, it-programmer, m.m.

Popermo gav udfordringer

Mange år er gået – faktisk 29 – siden jeg på min første arbejdsdag tænkte at Popermo måske var for "lille" til mig. Heldigvis gik det omvendt, Popermo gav mig alle de udfordringer jeg havde brug for, godt hjulpet på vej af diverse udnævnelser undervejs, først til skadeforfatter og senere til kontorchef.

Vores nuværende administrerende direktør, **Klaus Delman**, havde den 1. januar 2013 været ansat i 35 år. Han fortæller:

Da Popermo blev grundlagt i 1963, bestod jeg realeksamen. Forsikring var ikke noget der optog mine tanker, men jeg boede i Odense og husker omtale af stiftelsen fra nogle avisartikler.

I 1973 fyldte Popermo 10 år, det var det år jeg blev jurist med speciale i forsikring. Jeg tænkte dog endnu ikke på forsikring eller Popermo, jeg skulle nemlig være soldat.

Efter nogle måneder var det slut, og jeg fik ansættelse i Fjerde Søforsikring i København som fuldmægtig. Her beskæftigede jeg mig med skadebehandling i brancherne auto, bygning, ulykke og erhvervsansvar.

Mit første kendskab til Popermo

I forbindelse med sagsbehandlingen af autoskader lærte jeg Popermo at kende. Som nævnt andetsteds tegnede Fjerde Sø lovpligtig ansvarsforsikring for alle de biler som Popermo havde kaskoforsikret. Det var min opgave at afklare eventuelle skyldsspørgsmål med Popermos direktør før vi indgik aftale med en modparts forsikringsselskab. Det var ofte en vanskelig øvelse at forlige tre parter, men til gengæld særdeles lærerigt.

Det var dengang alle var Des, og Popermos direktør var ingen undtagelse, han holdt på formaliteterne, så selvom vi havde daglige samtaler, var vi Des. I denne periode lærte jeg Niels J. Ramsing at kende som en omhyggelig, retscaffen og tillidsfuld mand.

Ansættelse i Popermo

Efter ca. tre år søgte Popermo en skadechef, men Ramsing nævnte intet selvom vi talte sammen næsten dagligt, så det var en overraskelse da jeg så stillingsannoncen i tidsskriftet "Forsikring".

På det tidspunkt var tiden inde til at flytte tilbage til Odense, så jeg sendte en ansøgning og håbede det bedste. Det viste sig at ansøgningen faldt ud til Ramsings tilfredshed, så efter sædvanlig ansættelsesprocedure blev jeg ansat som skadechef den 1. januar 1978.

Det var ikke uden betænkeligheder at jeg mødte på kontoret på Faaborgvej, jobbet var en nyskabelse, både forretningsomfanget og forholdene generelt var særdeles beskedne. Vi var 10 ansatte, edb fandtes næsten ikke, stort set alle opgaver skulle udføres manuelt, så der var nok at tage fat på. Blandt andet skulle vi i gang med at overføre alle ansvarsforsikringer fra Fjerde Sø til Popermo, en stor opgave, men den blev klaret i løbet af et års tid fordi hele personalet var villigt til at arbejde over.

Forsikringsprodukterne bestod i disse år af Autoulykkesforsikring, Motorkøretøjsforsikring og Familieforsikring. Der var ikke mange policer og derfor kun få skader, skadebehandlingen kunne klares af tre personer. Det var uundgåeligt at der i perioder var endog meget stille på kontoret.

10. maj 1994 – fra generalforsamlingen

Hovedtemaet på generalforsamlingen var udvidelse af medlemskredsen, kredsen skulle udvides for at styrke medlemsindflydelsen og demokratiet.

Der foregik en heftig debat, til sidst trak formand Jørgen Aasberg en streg i sandet ved at konkludere at kredsstrukturen i Popermo havde været urørt siden stiftelsen i 1963. I hele samfundet taltes der mere og mere om demokrati og større indflydelse. Popermo måtte følge med og være på forkant med udviklingen før de blev mødt med krav fra medlemmerne.

Disse ord virkede tilsyneladende. Dirigenten valgte herefter at suspendere generalforsamlingen i 10 minutter, og ved den efterfølgende afstemning stemte 19 for og kun 4 imod. Sådan!

Flere produkter – mere plads

Heldigvis besluttede bestyrelsen hurtigt at udvide med nye produkter, og den 1. januar 1981 begyndte vi at sælge Bygningsforsikring.

Det var nødvendigt at ombygge domicilet på Faaborgvej. Popermo voksede, og flere blev ansat. I garagearealet blev der indrettet arkiver og spisestue, førstesalen blev lavet til kontorer, og jeg fik eget kontor på 6 m²!

I 1984 manglede vi igen plads, vi var enige om at ejendommen ikke kunne holde til flere ombygninger/tilbygninger, så vi kiggede os om efter en større ejendom. Det fandt vi på Dalumvej i Bikubens bygning. Adressen var tæt på det eksisterende kontor, så personalet fik ikke længere afstand til kontoret selvom vi skulle flytte. Som noget særligt gav sælgeren os lov til at gå i gang med en tilbygning til ejendommen selv om der stadig var bankforretning. Så da vi flyttede ind på Dalumvej 89 i maj 1986, fik vi en bygning der var tidssvarende. Alt inventar var nyt, og alle betingelser for en god, fremtidssikret arbejdsplads var opfyldt.

På edb-siden var vi endnu ikke online, men forretningen voksede konstant, på et tidspunkt var vi 19 ansatte til at håndtere de mange manuelle rutiner.

Da medlemskredsen i 1985 blev udvidet så ansatte ved domstolene også kunne købe forsikring i Popermo, førte det hurtigt til en øget omsætning.

Dispensationsmedlemmer ser dagens lys

Gennem mange år havde vi sagt pænt farvel og tak til de medlemmer der forlod en stilling inden for politiet, de kunne ikke længere være forsikret. Men nu blev det ændret så medlemmerne kunne fortsætte på dispensation. Udviklingen har vist at det var et godt valg – hvorfor sige farvel til et medlem som har været en god kunde?

Mere edb – færre medarbejdere

I 1988 fik vi et onlineforsikringssystem som vi selv havde opbygget. Beslutningen om at indføre edb var en stor beslutning som måtte over bestyrelsens bord. Jeg kender ikke detaljerne i beslutningsprocessen, men investeringens omfang var enorm, det var jo i edb's barndom.

Da først edb var indført, afspejlede det sig også i arbejdsmængden, og medarbejderstaben blev reduceret med tre medarbejdere frem til 1991.

Samme år blev jeg underdirektør med ansvar for edb og al police- og skadebehandling.

I 1988 lykkedes det også at komme i gang med den Kollektive Ulykkesforsikring (den nuværende Gruppeulykkesforsikring) for Politiforbundene, der viste sig yderst positive da Popermo fremsatte et konkurrencedygtigt tilbud.

Vi var indstillet på at det ikke var øgede præmieindtægter der var hovedårsagen til at vi ønskede at overtage den Kollektive Ulykkesforsikring, vi ønskede at kunne tilbyde alle forsikringer til medlemskredsen.

Produktet skulle blot balancere i regnskabet, præmien var kalkuleret meget stramt, men alligevel blev vi overrasket over skadeforløbet, for det gav store udfordringer på erstatningsprocenten. De første svære år blev klaret ved et yderst tillidsfuldt samarbejde, båret af åbenhed fra vores side og forståelse og imødekommenhed fra Politiforbundenes side. Dette samarbejde har siden da vist sig at være til stor glæde for begge parter.

Samarbejde med Politiforbundet

Samarbejdet medførte at Politiforbundet fik en repræsentant i Popermos bestyrelse. Politiforbundet pegede på Ole Weiss, der har været medlem af bestyrelsen siden 1990, de seneste 11 år som formand. Det bedste bevis på at samarbejdet fandt den rigtige form.

I 1995 besluttede Niels Ramsing at gå på pension det følgende år. Jeg blev udnævnt til direktør, og fra begyndelsen følte jeg et særligt ansvar for Popermo. Både bestyrelsen og jeg har til stadighed fokus på medlemmernes ve og vel, og strategien afspejler at vi er medlemmernes selskab. Derfor tilbyder vi alle de private forsikringer som medlemmerne efterspørger.

Det nye domicil

I 2005 var lokalerne på Dalumvej blevet for små og utidssvarende. Derfor besluttede bestyrelsen at bygge nyt domicil i Tietgenbyen. Projekteringsarbejdet gik i gang, det var omfattende og kostede mange resurser.

I september 2006 kunne vi så flytte ind i de nye og rummelige lokaler. Senere er der kommet en tilbygning og et solcelleanlæg til så vi nu er næsten selvforsynende med strøm. Vores yderst moderne domicil er fremtidssikret i mange år og får mange rosende ord af besøgende.

Fremtidens krav

Finanskrisen i 2008-2009 forandrede verden. Regelsættet for branchen er eksploderet, og mange resurser er sat ind på at gøre Popermo klar til fremtiden, hvor offentlige myndigheder kontrollerer og overvåger forsikringsselskaber.

Popermo er oprindelig et bilforsikringsselskab. I jubilæumsåret er det derfor nærliggende at sammenligne Popermo med en bil: Bilen er nu forsynet med en solid og kraftfuld motor som gør den i stand til let at forcere de udfordringer som den nærmeste fremtid vil bringe.

Stifternes ide var bæredygtig

I 2013 er det på sin plads at resumere at stifternes grundlæggende ide viste sig bæredygtig. At ideen også har holdt i hele 50-årsperioden, hvor Popermo er transformeret fra et bilforsikringsselskab til et forsikringsselskab der på alle produkter er konkurrencedygtig, er blot en bekræftelse på at et usædvanligt initiativ kan give flotte resultater, til glæde for mange medlemmer.

Historiske data

Efterår 1962	Stifterne mødes
7. januar 1963	Introduktion: indbydelse til tegning af garantiandele
8. februar 1963	Stiftende generalforsamling i Fyns Forum
10. februar 1963	Konstituerende bestyrelsesmøde
Marts 1963	1400 garanter indtegnet Første ordinære generalforsamling Tarif offentliggjort
Maj 1963	Kontoret i Vestergade etableres
1. januar 1964	2.380 medlemmer
1965	Præmieindtægt 500.000 kr.
Marts 1966	Forretningsudvalg nedsættes
25. april 1966	Nyt domicil på Faaborgvej 70 A
1. juli 1966	4.304 policer
1969	6.144 policer
1971	Autoulykke og Familieforsikring
1972	Implementering af edb-system Ikkeindbetalt garantiandel indfries Mere end 10.000 policer
1974	Udvidelse af Faaborgvej 70 A

1975	Garantikapitalen indløses fuldt ud
1976	Rabat for skadefri kørsel
1977	Ejner Iversen medlem af bestyrelsen
1978	Overtagelse af lovpligtig ansvarsforsikring
1981	Bygningsforsikring og Fritidshusforsikring
1982	Hunde- og Knallertansvarsforsikring
1983	30.000 policer
1985	Ny medlemsgruppe: domstolsansatte Ejnar Iversen formand
1986	Nyt domicil på Dalumvej 89
1988	Nyt bonussystem på Bilforsikring Online-edb implementeres Kollektiv Ulykkesforsikring DP/DK
1990	Kollektiv Ulykkesforsikring PDT/HK Bestyrelsen udvides med et medlem Ole Weiss medlem af bestyrelsen
1991	Familiens Basisforsikring Pensionistulykkesforsikring Popermo-Bonus
1992	Første forsikringsoversigt
1994	Delegeretkredsen udvides
1996	Særlig Popermo-Rabat

1998	Rejseforsikring Europa
1999	Hundesygge- og Hundelivsforsikring
2001	Logo bliver blåt Rejseforsikring Verden og Afbestilling
2002	Bilforsikring Superelite
2005	Årsafbestilling på Ferierejse Europa
2006	Årsrejseforsikring med afbestillingsforsikring
2007	Elskade 2 – gratis
2008	Ny bilmærketarif Særlig Popermo-Rabat på biler 5%
2009	Ny MC-tarif
2011	Fejl- og Uheldsforsikring Familieforsikring/Familiens Basisforsikring bliver til Indboforsikring
2012	Nyt logo
2013	Bygningsforsikring bliver til Helårshusforsikring Fritidshusforsikring bliver til Sommerhusforsikring Popermo fylder 50

Popermos bestyrelsesformænd

1963 – 1966 Oscar Andersen

1966 – 1985 Jens Kejlhof

1985 – 1993 Ejner Iversen

1993 – 1997 Arne Nielsen

1997 – 2001 Jørgen Aasberg

2001 – Ole Weiss

Popermos direktører

1963 – 1967 Axel Tøndering

1967 – 1996 Niels Jørn Ramsing

1995 – 2013 Klaus Delman

2012 – John Rasmussen

Bestyrelsen den 8. februar 2013

Ole Weiss, bestyrelsesformand

Politiassistent Kurt Kristensen, næstformand

Afdelingsleder Else Dankau Fischer

Politiassistent Torkil Hattel

Politiassistent Mogens Heggelund

Statsautoriseret revisor Jan Sylvester Iversen

Politiassistent Torben Krog Jensen

Politiassistent Bjarne Rasmussen

Medarbejdere den 8. februar 2013

Adm. direktør Klaus Delman

Direktør John Rasmussen

Regnskabschef Uffe Bjerg

Policechef Bjarne Christensen

Kontorchef Karin Galthen

Skadechef Allan Madsen

Overassistent Camilla Torp Andersen

Assistent Kasper Baden

Fuldmægtig Leif Bilde

Sekretær Margit Christensen

It-koordinator Torsten Christensen

Cand.scient.adm. Boris Søgaard Hansen

Overassistent Jan Pihl Hansen

Fuldmægtig Annette Bach Huus

Assistent Rita Duelund Jensen

Assistent Birgit Lind

Overassistent Helle Madsen

Assistent Lotte Mertz

Overassistent Dorthe Kjær Mortensen

Overassistent Helle Mortensen

Overassistent Tina Mouritzen

Fuldmægtig Anne Grete Nielsen

Assistent Kirsten Pedersen

Overassistent Anette Wædegaard

'Balance på kugle' af Keld Moseholm

